15 Co 231/2016-329

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Dagmar Gottwaldové a soudců Mgr. Jana Rýznara a Mgr. Karly Nekolové ve věci žalobce **AIG Europe Limited**, se sídlem The AIG Building 5, Fenchurch Street, London, EC3M 4 AB, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, registrační číslo 01486260, podnikající v ČR prostřednictvím AIG Europe Limited, organizační složka pro Českou republiku, se sídlem V Celnici 1031/4, 110 00 Praha 1, IČO: 24232777, zastoupeného JUDr. Pavlem Sedláčkem, advokátem se sídlem Dlouhá 705/16, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **CONE Doprava a. s.**, se sídlem Kosmova 1126/17, Přívoz, 702 00 Ostrava, IČO: 25373200, zastoupenému JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Mojmírovců 805/41, 709 00 Ostrava, **o zaplacení částky 915.819 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2015, č. j. 159 C 15/2014-213,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I.:

a) co do částky 915.819 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 22. 2. 2014 do zaplacení **mění** následovně:

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 915.819 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 22. 2. 2014 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

b) co do úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 915.819 Kč od 14. 2. 2011 do 21. 2. 2014 **potvrzuje**.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 137.742 Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 65.837 Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud zcela zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 915.819 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky za dobu od 14. 2. 2011 do zaplacení (výrok I.) a současně zavázal žalobce zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 133.729,20 Kč (výrok II.).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, jímž se domáhal jeho změny a vyhovění žalobě v celém rozsahu, případně zrušení rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení. Své odvolání odůvodnil tím, že okresní soud vzal za prokázané, že právní předchůdce žalobce objednal u žalovaného přepravu cukrovinek z Bredy v Nizozemí do Hořovic v České republice, přičemž žalovaný objednal provedení přepravy u osoby vystupující pod jménem Peter L. – MARSHAL-TRANS s tím, že přeprava měla proběhnout tahačem RZ SE 668 AP s přívěsem RZ SE 558 VB s nakládkou dne 24. 1. 2011, při níž se měl řidič vozidla prokázat uvedením kódu 80595518, který byl žalovanému sdělen právním předchůdcem žalobce. Dne 24. 1. 2011 osoba, kterou žalovaný pověřil provedením přepravy, sdělila telefonicky zaměstnankyni žalovaného Anetě M., že nakládku provedla, avšak k vyložení nákladu již nedošlo. Následně bylo zjištěno, že skutečný Peter L. – MARSHAL-TRANS předmětnou přepravu neprovedl a ani o ní nevěděl, přičemž mu byly již dříve odcizeny

doklady od vozidla, které mělo být použito k přepravě. I přesto, že z těchto skutečností vyplývá, že náklad byl naložen osobou, kterou k tomu použil žalovaný, který tak za takové jednání odpovídá, okresní soud žalobu zamítl. Jeho rozhodnutí je tak nesprávné, a to i pokud se týče posouzení námitky promlčení. Žalobce souhlasí s tím, že jeho nárok promlčen není, avšak nesouhlasí s tím, že jeho písemná reklamace nestavěla běh promlčecí doby. Žalobce zásilku řádně reklamoval a tato reklamace tak do doby vyřízení reklamace stavěla běh promlčecí doby. I kdyby k tomu nedošlo, pak je nutno zohlednit, že promlčecí doba je v tomto případě s ohledem na úmyslné jednání přičitatelné žalovanému (odcizení zásilky) tříletá, a protože počala běžet dne 25. 3. 2011 a žalobce svou žalobu podal u soudu dne 21. 2. 2014, nedošlo k jejímu uplynutí před zahájením řízení. Žalobce rovněž nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že v průběhu řízení nebyla prokázána nedbalost, úmysl či zavinění žalovaného rovnající se úmyslu. Žalovaný se tak ani nemůže dovolávat ustanovení čl. 17 odst. 2 Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR), která byla ve Sbírce zákonů ČR vyhlášena pod č. 11/1975 Sb., o Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (dále jen „Úmluva CMR“), neboť škoda byla způsobena úmyslně. Okresní soud tak rozhodl nesprávně.

Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného s tím, že k žalobcem tvrzené ztrátě zásilky došlo, aniž by tato zásilka byla k přepravě převzata žalovaným či osobami, za něž dle čl. 17 Úmluvy CMR žalovaný odpovídá. Rovněž nebylo v průběhu řízení prokázáno, že by osoba, která měla dle tvrzení žalobce zásilku převzít, byla použita žalovaným, a jednala v rámci svých pracovních úkolů. Z mezinárodního nákladního listu totiž nevyplývá, kdo zásilku převzal, na jaký vůz a zda vůbec byla naložena. Identifikační údaje dopravce jsou ve smyslu čl. 6 Úmluvy CMR povinnou náležitostí nákladního listu a je zcela běžnou a obvyklou praxí, že jsou důsledně vyplňovány do nákladního listu, a to včetně registrační značky vozidla, které zásilku přepravuje a jména a příjmení řidiče. Nedostatky nákladního listu pak vyvolávají důvodné pochybnosti o tom, zda zásilka byla vůbec naložena, a to i s ohledem na skutečnost, že vozidlo RZ SE 558 VB (kterou objednatel přepravy v době nakládky znal), na které měla být zásilka naložena, přičemž toto vozidlo se v den nakládky prokazatelně nacházelo na území ČR. Navíc v průběhu řízení nebylo ani prokázáno tvrzení Petera L., že by již dříve došlo ke zneužití jemu odcizených dokladů a tento svědek ani neuváděl, že by mu byly odcizeny registrační značky jeho vozidla. Z tohoto pohledu neobstojí námitka žalobce, že řidič sdělil při nakládce kód této nakládky, který neznal nikdo jiný, než žalovaný a jím pověřené osoby. Tento kód je však používán pro identifikaci konkrétní zásilky co do jejího množství, druhu a místa určení. Tento číselný údaj tak slouží k identifikaci zásilky a nikoliv k identifikaci dopravce. V průběhu řízení navíc nebylo ani tvrzeno, natož prokázáno, že by objednatel přepravy učinil jakákoliv opatření k utajení kódu pro nakládku, který byl uveden i na faktuře vystavené odesílatelem zásilky. Navíc ani nebylo v průběhu řízení prokázáno, že by se osoby, které měly zásilku naložit, se tímto kódem skutečně prokázaly. I kdyby však zásilka převzata byla, pak byly v průběhu řízení minimálně osvědčeny důvody, pro něž by byl žalovaný jako dopravce zproštěn odpovědnosti za škodu ve smyslu čl. 17 odst. 2 či odst. 4 písm. c) Úmluvy CMR, neboť sám okresní soud dovodil, že žalovaný postupoval v dané věci s odbornou péčí a

nemohl ztrátu zásilky odvrátit. Odpovědnost žalovaného či osob, za něž odpovídal, nelze s ohledem na jeho jednání a okolnosti tvrzené ztráty zásilky posuzovat jako hrubou nedbalost či dokonce úmysl ve smyslu čl. 29 Úmluvy CMR. Žalobce tak ani po žalovaném nemůže požadovat úroky z prodlení v rozsahu vyšším, než podle čl. 27 Úmluvy CMR, tj. ve výši 5 % ročně. Žalobce navíc ani nevyčíslil škodu dle čl. 23 odst. 1 a 2 Úmluvy CMR, přičemž tvrzená hodnota zásilky je sporná a nedostatečně doložená pouze interní fakturou mezi propojenými osobami, které patří k témuž velkoobchodnímu koncernu. Je proto nezbytné zohlednit příslušný tržní segment, v němž měla doprava proběhnout. Navíc faktura mohla být vystavena zcela účelově a není zřejmé, zda zboží za takovou hodnotu skutečně bylo obchodováno. V průběhu řízení tak nebyl prokázán vznik odpovědnosti žalovaného za škodu způsobenou ztrátou zásilky, tudíž tato neexistující pohledávka na náhradu škody nemohla být postoupena na žalobce. Navíc v průběhu řízení vyplynulo, že tato pohledávka byla objednateli přepravy zaplacena pojišťovnou.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu v celém rozsahu, neboť takto byl napaden odvoláním, včetně řízení předcházejícího, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné.

Z obsahu spisu se podává, že v řízení zahájeném dne 21. 2. 2014 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 915.819 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 14. 2. 2011 do zaplacení. Žalobce tvrdil, že jakožto postupník uzavřel se společností Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., jako postupitelem, smlouvu o postoupení pohledávky, jejímž předmětem bylo postoupení pohledávky za žalovaným z titulu náhrady škody v mezinárodní přepravě. Postoupení pohledávky bylo žalovanému oznámeno ze strany postupitele přípisem ze dne 12. 2. 2014. Společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., si u žalovaného objednávkou učiněnou e-mailem ze dne 19. 1. 2011 objednala přepravu zásilky cukrovinek z Bredy v Nizozemí do Hořovic v České republice s datem nakládky dne 24. 1. 2011. Hodnota zásilky, která byla následně žalovaným ztracena, činila částku 940.038,99 Kč, avšak na žalobce byla postoupena pouze část této pohledávky v celkové výši 915.819 Kč. Zásilka měla být dodána ze skladu společnosti Perfetti van Melle Benelux B. V. do skladu společnosti TRANSKAM-Logistik, s. r. o. Objednávka byla ze strany žalovaného akceptována e-mailem ze dne 21. 1. 2011, čímž došlo k uzavření smlouvy o přepravě. Žalovaný přepravu objednal u svého smluvního partnera (subdopravce) vystupujícího pod jménem Peter L. – MARSHALL-TRANS. Nakládka byla provedena dne 24. 1. 2011 v Bredě, přičemž byl vyplněn nákladní list č. NL001875607, avšak zásilka nebyla nikdy doručena do místa vykládky, neboť došlo k jejímu odcizení. Na základě informace od společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., o nedoručení zásilky podal žalobce dne 28. 1. 2011 trestní oznámení, přičemž věc byla usnesením Policie ČR ze dne 22. 9. 2011 odložena, neboť se nepodařilo zjistit relevantní skutečnosti nasvědčující tomu, že by skutek spáchala konkrétní osoba. Přípisem ze dne 10. 2. 2011 společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., předmětnou přepravu u žalovaného reklamovala. Přípisem ze dne 7. 3. 2011 žalovaný v odpovědi na reklamaci uvedl, že v této věci podal trestní oznámení, neboť je přesvědčen, že v souvislosti s nedoručení zásilky došlo ke spáchání trestného činu a

k reklamaci se vyjádří až po skončení vyšetřování. Vzniklá škoda společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., nebyla do dnešního dne uhrazena. Dle čl. 3 Úmluvy CMR odpovídá dopravce za jednání a opomenutí svých zástupců, pracovníků a všech ostatních osob, kterých použije při provádění přepravy, jako za vlastní jednání a opomenutí. Tudíž žalovaný odpovídá za jednání svého subdopravce, kterého použil k provedení přepravy. V daném případě neexistují žádné okolnosti, za kterých nastává vyvinění dopravce ve smyslu čl. 17 Úmluvy CMR a žalovaný se nemůže ani dovolávat ustanovení kapitoly IV. Úmluvy CMR, která vylučují nebo omezují jeho odpovědnost.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že skutečně došlo ke ztrátě předmětné zásilky, avšak za okolností, za nichž žalovaný nenese za ztrátu zásilky odpovědnost. Ke ztrátě zásilky totiž došlo, aniž by byla žalovaným či osobami, za něž žalovaný odpovídá, tato zásilka převzata k přepravě. Žalovaný považoval za nesporné, že obdržel od společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., objednávku přepravy cukrovinek s nakládkou 24. 1. 2011 z místa odeslání Perfetti Van Melle Benelux B. V. v Bredě v Nizozemí, do místa určení v Hořovicích v České republice, a to společnosti TRANSKAM–Logistik, s. r. o. Následně žalovaný učinil poptávku k provedení této přepravy a na jejím základě oslovila žalovaného s nabídkou provedení přepravy osoba, která se představila jako dopravce Peter L. – MARSHAL-TRANS se sídlem v Borském Mikuláši, Slovensko. Za účelem ověření byl uvedený dopravce požádán o zaslání dokladu prokazujícího oprávnění k výkonu mezinárodní přepravy. Žalovanému byl předložen výpis ze živnostenského rejstříku Slovenské republiky s předmětem podnikání nákladní doprava, koncesní listina k vykonávání živnosti nákladní silniční doprava, pojistná smlouva odpovědnosti mezinárodního silničního dopravce a povolení Ministerstva dopravy, pošty a telekomunikací Slovenské republiky na mezinárodní silniční přepravu, vše na jméno Peter L. – MARSHAL–TRANS. Žalovaný rovněž ověřil v dostupných odborných registrech existenci tohoto dopravce, a to zejména prostřednictvím spedičního a informačního systému PRYTANIS, jenž je určen mimo jiné pro řízení dopravy, spedice a logistiky. Žalovaný tak postupoval s maximální péčí. Žalovaný vystavil na dopravce Peter L. – MARSHAL–TRANS objednávku přepravy s nakládkou 24. 1. 2011 v Bredě, Nizozemí, do Hořovic, Česká republika, a to vozem registrační značky SE 668 AP. Tato registrační značka byla pro účely nakládky sdělena žalovaným objednateli přepravy, a to e-mailem ze dne 21. 1. 2011. Následně společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., zaslala žalovanému číselný kód, kterým se měl řidič prokázat při nakládce, přičemž žalovaný tento kód sdělil pouze svému subdopravci. Z mezinárodního nákladního listu č. NL001875607 ze dne 24. 1. 2011, který předložil žalobce, však nevyplývá, jakému konkrétnímu dopravci odesílatel předal zásilku k přepravě. Předmětný mezinárodní nákladní list neobsahuje v položce č. 16 určené k identifikaci dopravce žádné údaje, v položce č. 23 určené k podpisu dopravce je pak uveden nečitelný podpis, který není opatřen žádným razítkem. Mezinárodní nákladní list rovněž ani neuvádí registrační značku vozidla, na které měla být zásilka naložena. Tyto nedostatky mezinárodního nákladního listu připustil ve svém e-mailovém sdělení též objednatel přepravy. Následně bylo žalovaným zjištěno, že dopravce Peter L., u kterého objednal provedení přepravy, tuto zásilku nepřevzal, přičemž dopravcem Peterem L. provozované vozidlo registrační značky SE 668 AP se v době nakládky

nacházelo v České republice. Zásilku, pokud vůbec její nakládka proběhla, tak musela převzít třetí osoba, žalovanému neznámá. Nedostatky mezinárodního nákladního listu vyvolávají důvodné pochybnosti, zda vůbec tvrzená nakládka proběhla a není ani zřejmé, komu případně v místě odeslání zásilky byla zásilka předána k přepravě, pokud by k takovému předání došlo. Žalovaný nebyl v žádném vztahu k osobám, jímž měla být zásilka k přepravě předána a za jejich jednání neodpovídá a vznik případné škody, která měla vzniknout ztrátou zásilky při její přepravě, nemohl žalovaný odvrátit. Žalovaný tvrdil, že jeho odpovědnost nelze posuzovat dle čl. 29 Úmluvy CMR, neboť hrubou nedbalost či dokonce úmyslné zavinění ztráty zásilky lze spíše spatřovat na straně odesílatele. Identifikační údaje o dopravci jsou povinnou náležitostí nákladního listu dle čl. 6 Úmluvy CMR a v praxi bývá obvyklé, že přepravní doklady obsahují též registrační značku použitých vozidel a bližší identifikaci řidiče. Tvrzení žalobce, že ve věci podal trestní oznámení, je nepřesné, neboť tak učinil žalovaný, a to poté, co obdržel oficiální sdělení objednatele přepravy, že zásilka nebyla doručena. Z usnesení policejního orgánu o odložení věci vyplývá, že objednatel přepravy sám žádné prověřování okolností nasvědčujících spáchání trestního činu neinicioval a neposkytl ani žádnou součinnost při prověřování věci, přestože s ohledem na propojenost se společností odesílatele měl možnost blíže prověřit okolnosti podezřelé nakládky. Žalovaný rovněž učinil nesporným, že objednatel přepravy, společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., reklamovala ztrátu zásilky dopisem ze dne 10. 2. 2011, avšak nepožadovala náhradu škody za ztrátu zásilky. S tímto nárokem oslovil žalovaného až po více než třech letech samotný žalobce, a to dopisem ze dne 13. 2. 2014. Žalovaný proto vznesl námitku promlčení uplatněného nároku na náhradu škody. Žalovaný dále namítal, že žalobce nedoložil své tvrzení o ceně předmětné zásilky a tím i o výši škody způsobené ztrátou zásilky, neboť k tomu předložil pouze nepotvrzenou sjetinu faktury v anglickém jazyce, aniž by bylo zřejmé, zda přepravované zboží bylo za danou hodnotu skutečně obchodováno. Proto žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

Okresní soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutkových zjištění. Dne 12. 2. 2014 uzavřel postupitel Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., s postupníkem AIG Europe Limited smlouvu o postoupení pohledávky za žalovaným představující nárok na náhradu škody vzniklé při přepravě zásilky cukrovinek z Bredy v Nizozemí do Hořovic v České republice, s datem nakládky 24. 1. 2011. Postoupení pohledávky bylo postupitelem oznámeno žalovanému dopisem ze dne 12. 2. 2014. Společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., objednávkou ze dne 19. 1. 2011 objednala u žalovaného přepravu 911 kartonů cukrovinek o váze 22.180 kg v ceně dle faktury ze dne 24. 1. 2012 ve výši 38.812,51 EUR, což při přepočtu na Kč ke dni 24. 1. 2011 činí 940.038,99 Kč. Přeprava měla být provedena z Bredy v Nizozemí do Hořovic v České republice s nakládkou dne 24. 1. 2011. Za žalovaného jednala v předmětné věci Aneta M., která zjistila, že žalovaný nebude mít ve stanovenou dobu k dispozici kamion, a proto přepravu zadala do českého serveru pro dopravce V-RAAL a zde nabídla přepravu více dopravním společnostem. Na nabídku se ozval dopravce, který se představil jako Peter L. – MARSHAL–TRANS, který souhlasil s podmínkami dopravy, a zanechal na sebe telefonický kontakt xxx. Pracovnici žalovaného dále sdělil, že nemá přiřazené na serveru V-RAAL číslo, ale že

na její e-mail zašle všechny potřebné dokumenty nutné k přepravě. Skutečnost, že nemá toto číslo, pracovnici žalovaného nepřekvapilo, protože byl zahraničním dopravcem a systém je na dopravce v České republice. Posléze byl na e-mail pracovnice žalovaného doručen výpis ze živnostenského rejstříku, koncesní listina, pojistná smlouva a kopie povolení na mezinárodní přepravu, vše na jméno Peter L., a to z e-mailu ruskatrans@azet.sk. Pracovnice žalovaného zadala tyto údaje dopravce do systému PRYTANIS, který žalovaný používá, a který je schopen ověřit IČ a DIČ. Systém tyto údaje vyhodnotil jako údaje společnosti Peter L. - MARSHAL–TRANS. Poté pracovnice žalovaného vypsala objednávku, kterou dopravci odeslala na jím uvedený e-mail spolu s kódem pro vyzvednutí zásilky, který již dříve obdržela Aneta M. od Davida Ž., jako osoby jednající v této věci za společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., a který měl sloužit řidiči vozidla k prokázání při vstupu do areálu nakládky. Asi po hodině dopravce kontaktoval pracovnici žalovaného s tím, že objednávku obdržel a s ní i kód nakládky. Poté pracovnice žalovaného odeslala prostřednictvím e-mailu ze dne 21. 1. 2011 společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., akceptaci její objednávky s uvedením registrační značky tahače SE 668 AP a přívěsu SE 558 VB, jejichž prostřednictvím měla být doprava provedena, a které žalovanému sdělil jím objednaný subdopravce. Dne 24. 1. 2011 zavolala pracovnice žalovaného Aneta M. na telefonní číslo, které jí sdělil jí objednaný dopravce, přičemž do telefonu se jí představila osoba jako Peter L., která jí potvrdila naložení zboží v Holandsku. Dne 27. 1. 2011 se David Ž. ze společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., dotázal Anety M., kde je zboží z Bredy, neboť kamion ještě nedorazil do místa vykládky. Aneta M. se následně snažila dovolat dopravci vystupujícímu pod jménem Peter L. na jím sdělené telefonní číslo a psala mu i na e-mail, avšak bezvýsledně. Následně kontaktovala společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., a sdělila, že se nemohla spojit s dopravcem, který zboží vyzvedával a požádala o ověření nákladky v Holandsku a případně i doručení zásilky do skladu v Hořovicích. Na základě toho jí byl doručen nákladní list č. NL001875607, na kterém je uvedena nakládka 911 kartonů cukrovinek odesílatele Perfetti Van Melle Benelux B. V. dne 24. 1. 2011 v Bredě v Holandsku s místem vykládky Hořovice, Česká republika, s tím, že v něm není uvedeno označení dopravce a je zde uveden pouze nečitelný podpis řidiče dopravce. Pracovnice žalovaného Aneta M. v důsledku těchto skutečností začala hledat na internetu kontakt na společnost Peter L. - MARSHAL–TRANS a zjistila telefonní číslo na pevnou linku. Po zavolání mluvila se ženou, které jí sdělila, že se spojí s vlastníkem společnosti, přičemž do pěti minut jí zavolal muž z čísla xxx, který se představil jako Peter L. - MARSHAL–TRANS a uvedl, že sice vozidla s registračními značkami SE 668 AP a SE 558 VB patří jeho společnosti, ale do Holandska nejezdí, přičemž mu byly v roce 2010 odcizeny veškeré doklady k vozidlu včetně veškerých dokladů k přepravě. Peter L. podniká od roku 1995 pod označením Peter L. – MARSHAL-TRANS, a s žalovanou neměl nikdy sjednanou žádnou přepravu. Rovněž nikdy neprováděl dopravu z Holandska, přičemž asi před 10 lety koupil tahač registrační značky SE 668 AP a návěs registrační značky SE 558 VB, který prodal a v roce 2011 jej již nepoužíval. Dne 30. 10. 2010 mu byl vykraden tahač a odcizen technický průkaz, certifikát na mezinárodní přepravu a podnikatelskou licenci, registrační značky nebyly odcizeny. Dne 20. 1. 2011 prováděl jeho řidič dopravu zboží z Csömöru v Maďarsku do skladu společnosti HOPI ve Stráncicích

v České republice, a to tahačem registrační značky SE 668 AP a návěsem registrační značky SE 484 YB, přičemž datum vykládky bylo 24. 1. 2011. K podobnému incidentu, tj. odcizení zásilky jeho jménem, došlo po vykradení jeho kamionu již třikrát, viník krádeže nebyl nikdy zjištěn. Peteru L. není známo jméno František M. a taková osoba nikdy nebyla řidičem jeho nákladních vozidel, přičemž telefonní číslo, jehož prostřednictvím byla doprava žalovaným objednávána u subdopravce, není jeho telefonním číslem. Společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., reklamovala nedodání zboží u žalovaného dne 10. 2. 2011 a žalovaná se k reklamaci vyjádřila v dopise ze dne 7. 3. 2011 tak, že vyčká skončení vyšetřování u policie. Společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., případ řešila s pojišťovnou a škoda jí byla uhrazena.

Okresní soud věc posoudil podle Úmluvy CMR s tím, že na žalobce přešla pohledávka na náhradu škody vůči žalovanému na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 12. 2. 2014. Okresní soud dospěl k závěru, že nárok žalobce není promlčen, přičemž v řízení nebyla prokázána nedbalost, úmysl či zavinění žalovaného jako dopravce rovnající se úmyslu, při porušení uzavřené smlouvy o přepravě. Žalovaný prokázal způsob zajištění subdopravce pro přepravu a sdělil společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., jak jeho označení, tak i registrační značku nákladního vozidla, které mělo přepravu provést. Z mezinárodního nákladního listu nebylo zjištěno, jakému dopravci odesílatel zboží předal, přičemž toto neoznačení nemohl žalovaný nijak ovlivnit. Podle čl. 6 odst. 1 písm. c) Úmluvy CMR musí nákladní list obsahovat jméno a adresu dopravce, i když neuvedení dopravce přepravní smlouvu nečiní neplatnou. Předmětné zboží nebylo dodáno příjemci do místa dodání, přičemž v průběhu řízení bylo prokázáno, že subdopravce Peter L. – MARSHAL-TRANS přepravu zboží neprovedl. Proto je žalovaný zproštěn odpovědnosti za nedodání předmětného zboží do místa sjednaného smlouvou okolnostmi, které jako dopravce nemohl odvrátit a jejíž následky nebylo v jeho moci odstranit. Okresní soud proto ani neprovedl znalecké dokazování za účelem zjištění hodnoty přepravovaného zboží a žalobu v celém rozsahu zamítl.

Odvolací soud pro zestručnění odkazuje na zcela správná skutková zjištění okresního soudu tak, jak je učinil z provedených důkazů a jak jsou uvedena v odůvodnění odvoláním napadeného rozsudku. Krajský soud pouze ve smyslu § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval dokazování některými již okresním soudem provedenými důkazy, neboť z nich učinil některá zjištění nad rámec skutečností zjištěných soudem okresním. Krajský soud tak zjistil:

- z e-mailové komunikace na č. l. 9 a na č. l. 10 spisu, že dne 13. 1. 2011 učinila prostřednictvím e-mailové zprávy Aneta M. (Š.) jednající za žalovaného dotaz na Davida Ž., zda bude nějaká Breda, na což jí David Ž. odpověděl v e-mailové zprávě z téhož dne, že tento týden již ne, ale tak ve čtvrtek příští týden s tím, že objednávku zašle až další týden, dále že v e-mailové zprávě ze dne 19. 1. 2011 odeslal David Ž. Anetě M. (Š.) objednávku označenou jako 20110119-Breda, dále že dne 21. 1. 2011 sdělila e-mailovou zprávou Aneta M. (Š.) Davidu Ž., že pro něj má SPZ vozidla na pondělní nakládku, a to SE 668 AP / SE 558 VB a požádala jej o zaslání

CODE, na což reagoval David Ž. e-mailovou zprávou z téhož dne, v níž Anetě M. (Š.) sděluje, že kód je 80595518,

- z objednávky na č. l. 9v spisu, že dne 19. 1. 2011 vystavil David Ž. jménem společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., se sídlem Tomíčkova 9, Praha 4, objednávku určenou žalovanému a adresovanou pí. M., v níž je uvedeno, že se objednává přeprava vozem z Holandska do České republiky s nakládkou 29 palet cukrovinek o hmotnosti 29 t dne 24. 1. 2011 na adrese Van Melle Export Nederland B. V., Zoete Inval 20, 4815 Breda, a vykládkou na adrese TRANSKAM-Logistik, spol. s r. o., K Plevnu 388, 268 01 Hořovice, za dohodnutou cenu 22.000 Kč s tím, že kód nakládky bude doplněn později,
- z faktury č. 90472413 na č. l. 12 spisu, že dne 24. 1. 2011 vystavila společnost Perfetti Van Melle Benelux B. V., se sídlem Zoete Inval 20, 48000 Breda, Holandsko, společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., se sídlem Tomíčkova 9, Praha 4, fakturu, a to za zboží naložené dne 24. 1. 2011 s doručovací adresou Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., TRANSKAM spol. s r. o., K Plevnu 388, 268 01 Hořovice, konkrétně 9.892,5 kg zboží Mentos mint dragees A-norm v počtu 15 kartonů za cenu 14.557,95 EUR, dále 8.776,96 kg zboží Mentos mint v počtu 640 kartonů za cenu 17.152 EUR, dále 3.291,36 kg zboží Mentos fruit v počtu 240 kartonů za cenu 6.657,60 EUR a 219,424 kg zboží Mentos fruit v počtu 16 kartonů za cenu 444,96 EUR, celkem tedy zboží o celkové hmotnosti 22.180,244 kg, celkové ceně 38.812,51 EUR a celkovém počtu 911 kartonů, s tím, že se jedná o přepravu nákladním vozidlem a veškeré zboží bylo označeno číslem 17049061, dále je na faktuře uvedeno označení PVMCZ 4-1 a dodací podmínky EXW Breda,
- z objednávky přepravy ze dne 21. 1. 2011 na č. l. 42 spisu, že žalovaný jednající Anetou Šlachtovou vystavil dne 21. 1. 2011 objednávku přepravy pro Petera L. – MARSHAL-TRANS, se sídlem Komenského 358, Borský Mikuláš, telefon xxx, která měla být provedena vozidlem RZ SE668AP/SE558VB s nakládkou 23 tun cukrovinek na 29 paletách o hmotnosti cca 23.000 kg dne 24. 1. 2011 na adrese Perfetti Van Melle Benelux B. V., Zoete Inval 20, 4800 Breda, a vykládkou dne 25. 1. 2011 na adrese TRANSKAM-Logistik, spol. s r. o., K Plevnu 388, 268 01 Hořovice, přičemž kód pro nakládku je 80595518,
- z nákladního listu č. NL 001875607 na č. l. 109 spisu, že tento nákladní list není vyplněn v části 16. určené pro označení dopravce a v části 23. určené pro podpis a razítko dopravce je uveden pouze nečitelný podpis, dále že v části 6. určené pro popis zásilky je mimo skutečnosti uvedené okresním soudem dále uvedeno statistické číslo zboží 17049061.

Odvolací soud dále ve smyslu § 213 odst. 4 o. s. ř. doplnil dokazování o další důkazy, potřeba, jejichž provedení ke zjištění skutkového stavu vyplynula z obsahu spisu. Krajský soud tak zjistil:

- z výpisu z účtu na č. l. 254 spisu, že dne 25. 1. 2012 zaplatila společnost Chartis Europe S. A. částku 915.819 Kč na účet společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o.,
- z překladu stran 1 až 9 pojistné smlouvy ze dne 3. 12. 2010, že dne 3. 12. 2010 uzavřela společnost Chartis Europe S. A. Netherlands jako pojistitel se společností Perfetti Van Melle Holding B. V., se sídlem Zoete Invar 20, 4815 Breda, jako

pojištěným, pojistnou smlouvu na pojištění námořního nákladu, která se vztahuje i na všechny přidružené, propojené nebo dceřinné společnosti pojištěného, a to na dobu od 1. 1. 2011 do 1. 1. 2013 s tím, že pojištěny jsou veškeré zájmy spojené s obchodní činností pojištěného, mimo jiné včetně surovin, cukrovinek, strojního zařízení, příslušenství jakéhokoliv druhu, obchodního zboží, potřeb pro domácnost a předmětů osobního vlastnictví, bez výjimky, s geografickým vymezením po celém světě, přičemž podle čl. 21 bod 2. písm. b) jsou pojistitelé oprávněni požadovat, aby práva pojištěného vůči třetím stranám byla převedena na pojistitele nebo na důvěrného zástupce, kterého tento ustanoví, aby byli pojistitelé schopni získat svým vlastním jménem nebo jménem důvěrného zástupce odškodnění od třetích stran,

- z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., na č. l. 305 spisu, že společníkem této společnosti je společnost Van Melle International Trust B. V., se sídlem Zoete Inval 20, 4815 Breda, Nizozemské království,
- z výpisu z obchodního rejstříku společnosti AIG Europe Limited, organizační složka pro Českou republiku, na č. l. 306 spisu, že zřizovatelem této společnosti je zahraniční osoba, a to AIG Europe Limited, která je v důsledku fúze s účinností od 1. 12. 2012 právním nástupcem společnosti Chartis Europe S. A.

Krajský soud považuje za správné, že okresní soud věc posuzoval věc v souladu s Úmluvou CMR, která se dle svého čl. 1 odst. 1 vztahuje na každou smlouvu o přepravě zásilek za úplatu silničním vozidlem, jestliže místo převzetí zásilky (v tomto případě Zoete Inval 20, 4815 Breda, Nizozemské království) a předpokládané místo jejího dodání (K Plevnu 388, Hořovice, Česká republika), jak jsou uvedeny ve smlouvě, leží ve dvou různých státech. Tak tomu bylo i v tomto konkrétním případě, kdy k uzavření smlouvy o přepravě došlo prostřednictvím e-mailové komunikace mezi žalovaným jako dopravcem a společností Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., jako objednatelem přepravy. K uzavření smlouvy došlo tím, že objednávka zaslaná objednatelem přepravy (za nějž jednal David Ž.) dne 19. 1. 2011 žalovanému jako dopravci, byla tímto dne 21. 1. 2011 akceptována rovněž prostřednictvím e-mailové zprávy, v níž žalovaný (za nějž jednala Aneta M.) zasílá objednateli přepravy informaci o RZ vozidel, které přepravu zrealizují, a žádá o zaslání kódu pro přepravu. Z toho je možno jednoznačně dovodit, že žalovaný objednávku (návrh smlouvy) objednatele přepravy akceptuje. Smlouva tak byla uzavřena v podobě, která byla obsahem objednávky (viz výše v části týkající se popisu skutkových zjištění učiněných právě z této objednávky na č. l. 9v spisu). Ostatně uzavření smlouvy o přepravě v této podobě nebylo mezi účastníky jakkoliv sporné. S ohledem na skutečnost, že žalovaný neměl sám dostatečné kapacity na to, aby tuto přepravu provedl sám (jak vyplynulo z výpovědi svědkyně M.), objednal žalovaný provedení této přepravy u třetí osoby jako tzv. subdopravu (viz objednávka přepravy ze dne 21. 1. 2011 na č. l. 42 spisu), a to ve stejném rozsahu, jak ji měl provést podle výše zmíněné objednávky sám žalovaný. Tento smluvní vztah uzavřel žalovaný s osobou, která vystupovala jako Peter L. - MARSHAL-TRANS, se sídlem Komenského 358, Borský Mikuláš, a která žalovaného sama kontaktovala poté, co žalovaný zadal nabídku této přepravy do serveru pro dopravce. Z výpovědi svědkyně M. bylo zjištěno, že byla z telefonního čísla xxx

(což je potvrzeno i objednávkou ze dne 21. 1. 2011, v níž je toto telefonní číslo uvedeno) kontaktována osobou vystupující pod jménem Peter L. – MARSHAL-TRANS. Svědkyně M. provedla prověření této osoby tím, že si nechala prostřednictvím e-mailové zprávy (odeslané z e-mailové adresy ruskatrans@azet.sk) zaslat výpis z živnostenského rejstříku, koncesní listinu, pojistnou smlouvu a kopii povolení na mezinárodní přepravu. Svědkyně M. následně tyto listiny ověřila IČO a DIČ Petera L., které odpovídalo zaslaným listinám. Jak však vyplynulo z výpovědi svědka Petera L., podnikajícího pod označením Peter L. – MARSHAL-TRANS, on sám žalovaného nekontaktoval, neuzavřel s ním žádnou smlouvu o přepravě, přičemž dne 30. 10. 2010 mu byl vykraden kamion a mimo jiné odcizen technický průkaz vozidla RZ SE 668 AP, certifikát na mezinárodní přepravu, podnikatelskou licenci (což je dokladováno i potvrzením Policie SR ze dne 30. 10. 2010). Jedná se tedy o listiny, které byly zaslány prostřednictvím e-mailové zprávy žalovanému, přičemž pokud se týče pojistné smlouvy, pak svědek Peter L. uvedl, že byl kontaktován zástupkyní pojišťovny s tím, že stále nepodepsal pojistnou smlouvu na pojištění dopravce nákladními vozidly uzavřenou dvěma mladými muži dne 4. 11. 2010, kteří jí sdělili, že má kontaktovat přímo majitele firmy, který smlouvu podepíše. Na základě těchto skutečností dospěl krajský soud k jednoznačnému závěru, že žalovaný byl kontaktován osobou, která se pouze vydávala za Petera L. a využila k tomu doklady, které byly Peteru L. odcizeny dne 30. 10. 2010, či které byly sjednány bez jeho vědomí. Krajský soud má s ohledem na výše uvedené skutečnosti za to, že žalovaný nepostupoval při výběru osoby, kterou použil k provedení samotné přepravy, dostatečně obezřetně (s ohledem na to, že je profesionálem v oblasti přepravy zboží), neboť i samotná svědkyně M. (která při výběru osoby, která byla žalovaným pověřena provedením přepravy, za žalovaného jednala) v rámci své výpovědi u okresního soudu uvedla, že si byla vědoma toho, že je u slovenských dopravců známo, že jsou jim odcizovány dokumenty. I přesto se však spokojila s pouhým zasláním příslušných listin prostřednictvím e-mailu (a následnému ověření IČO a DIČ v nich uvedených, zda souhlasí s osobou, která se jí představila jako Peter L. – MARSHAL-TRANS), a to aniž by si ověřila například e-mailovou adresu či telefonní číslo, z nichž byla kontaktována prostřednictvím internetu, zda se skutečně jedná o veřejně zjistitelné údaje Petera L. – MARSHAL-TRANS. Sama svědkyně M. ve své výpovědi uvedla, že poté, co zjistila, že zboží nebylo na sjednaném místě vyloženo, se jí podařilo zjistit na internetu telefonní číslo na Petera L. – MARSHAL-TRANS (xxx), na němž zkontaktovala skutečného Petera L. Pokud by svědkyně M. (a jejím prostřednictvím žalovaný) toto jednoduché ověření provedla před uzavřením smlouvy s osobou vydávající se za Petera L., musely by v ní zjištěné skutečnosti vzbudit pochybnosti o tom, zda osoba vystupující pod jménem Peter L. je skutečně touto osobou. S ohledem na výše uvedené skutečnosti a s přihlédnutím k tomu, že žalovaný (jednající svědkyní M.) si byl vědom, že slovenským dopravcům jsou odcizovány doklady, je nutno považovat jednání žalovaného při sjednávání smlouvy o přepravě se subdopravcem jako hrubou nedbalost. Nicméně toto jednání žalovaného nebylo podle názoru krajského soudu příčinou vzniku škody. Tou byla až skutečnost, že po naložení předmětné zásilky osobou, která k tomu byla pověřena žalovaným (tj. osobou vydávající se za Petera L.), byla tato zásilka odcizena úmyslným jednáním této osoby.

V průběhu řízení sice bylo prokázáno, že vozidlo skutečného Petera L. RZ SE 668 AP bylo v době naložení předmětné zásilky na zcela jiném místě, avšak tato skutečnost nemůže nic změnit na závěru, že předmětné zboží bylo naloženo, a to právě osobou pověřenou k tomu žalovaným (osobou, jejíž totožnost nebyla zjištěna a která se jen vydávala za skutečně existující osobu Petera L.). Krajský soud tento svůj závěr dovodil z výpovědi svědkyně M., která uvedla, že jí osoba, která byla žalovaným pověřena k přepravě předmětné zásilky, telefonicky sdělila, že tuto zásilku naložila. S ohledem na okolnost, že veškeré kroky této osoby směřovaly právě a jen k odcizení předmětné zásilky, nemá krajský soud žádné pochybnosti o tom, že tato osoba skutečně předmětnou zásilku dne 24. 1. 2011 na adrese Van Melle Export Nederland B. V., Zoete Inval 20, 4815 Breda, naložila. To, že se jednalo o úmyslné jednání osoby vydávající se za Petera L., je možno dovodit právě na základě výše popsaných skutečností, týkajících se uzavírání smlouvy o přepravě mezi žalovaným a touto osobu. Z nich je zcela evidentní, že tato osoba již od počátku jednala s podvodným úmyslem, a to jedině za účelem neoprávněného zmocnění se předmětné zásilky. Do doby naložení tak osoba vydávající se za Petera L., postupovala zcela v souladu se smlouvou uzavřenou s žalovaným a jeho pokyny a teprve následně svým úmyslným jednáním odcizila předmětnou zásilku a nedoručila ji na místo vykládky. Na závěru o naložení předmětné zásilky touto osobu nemůže nic změnit ani objednatelem přepravy nekompletně vyplněný nákladní list týkající se této zásilky. Z nevyplnění všech položek nákladního listu není možno vyvozovat nic jiného, než jen skutečnost, že ve smyslu čl. 9 odst. 1 Úmluvy CMR tento neúplný nákladní list neprokazuje skutečnosti v něm uvedené. Na základě tohoto nákladního listu tak není možno mít za prokázané, že zboží převzal dopravce (žalovaný). Nicméně tuto skutečnost dovodil krajský soud z jiných důkazů, jak je již uvedeno výše.

Žalovaný ve smyslu čl. 3 Úmluvy CMR odpovídá za jednání osoby, kterou pověřil provedením přepravy jako za jednání vlastní. Žalovaný tak dle čl. 17 odst. 1 Úmluvy CMR odpovídá za ztrátu zásilky, neboť k ní došlo po převzetí osobou, kterou použil k provedení přepravy. Úmyslné jednání této osoby bylo totiž jedinou příčinou ztráty zásilky, respektive jejího nedoručení ve lhůtě 60 dnů od převzetí zásilky k přepravě, po jejímž uplynutí je možno považovat zásilku dle čl. 20 odst. 1 Úmluvy CMR za ztracenou. Krajský soud nemá za to, že by ztrátu zásilky zavinil právní předchůdce žalobce (společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o.), či že by ke ztrátě zásilky došlo okolnostmi, které dopravce nemůže odvrátit, neboť (jak je již uvedeno výše) jedinou příčinou ztráty zásilky bylo, že žalovaný si jako subdopravce sjednal osobu, která následně úmyslně přepravované zboží odcizila. Vyvinění žalovaného dle čl. 17 odst. 4 písm. c) Úmluvy CMR zde rovněž nepřichází do úvahy, neboť tato skutková podstata dopadá pouze na škodu vzniklou při nakládání zboží – tj. v době mezi započetím nakládky a jejím ukončením, k čemuž v předmětné věci nedošlo. Navíc zkoumání případného spoluzavinění objednatele přepravy za ztrátu zásilky by nebylo v tomto případě dle čl. 29 odst. 1 a 2 Úmluvy CMR namístě, neboť žalovaný jako dopravce se nemůže dovolávat ustanovení kapitoly IV. Úmluvy CMR (tj. mimo jiné i ustanovení týkající se vyloučení či omezení odpovědnosti dopravce za ztrátu zásilky dle čl. 17 odst. 2 a 4 Úmluvy CMR) v případě, kdy on sám nebo jeho zástupci či osoby, které použil k provedení přepravy, škodu způsobili úmyslně (jak tomu bylo v tomto

případě). Samotná okolnost, že žalovaný nezná totožnost osoby, která skutečně předmětnou zásilku naložila, a že zřejmě i žalovaný byl osobou vydávající se za Petera L. podveden, nezbavuje žalovaného odpovědnosti za ztrátu této zásilky.

Krajský soud tak s ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl k závěru, že žalovaný odpovídá za škodu vzniklou ztrátou zásilky. Následně tedy bylo nutno zjistit výši této škody. Přitom krajský soud vyšel ze znění čl. 23 odst. 1 Úmluvy CMR, podle něhož je nutno při stanovení výše náhrady za ztracenou zásilku vyjít z hodnoty zásilky v místě a době jejího převzetí k přepravě (v tomto případě dne 24. 1. 2011 v Bredě v Nizozemském království). Tato hodnota se dle čl. 23 odst. 2 Úmluvy CMR určuje jako burzovní cena či běžná tržní cena nebo jako obecná hodnota zboží stejné povahy a jakosti. Jak uvádí i literatura (Krofta J.: Přepravní právo v mezinárodní kamionové dopravě. 2. aktualizované vydání. Praha: Leges, 2015, 288 s.), v praxi nejrozšířenějším způsobem určení hodnoty zásilky (jako její tržní ceny) je hodnota zboží odvozená od faktury dodavatele, která se očišťuje na úroveň dodací podmínky „ze závodu“ (tj. EXW – INCOTERMS 2010) tak, aby hodnota zásilky nebyla zkreslována dalšími, zpravidla oběhovými náklady, které se do ceny kalkulují v případě jinak sjednaných dodacích podmínek. Jak vyplývá z faktury č. 90472413, jsou v ní zmíněny dodací podmínky právě v podobě „ze závodu“, a to jako EXW Breda. Cena zboží uvedeného v této faktuře tak odpovídá ceně nezkreslené dalšími náklady. Krajský soud má tak hodnotu zásilky ve výši běžné tržní ceny za prokázanou právě fakturou č. 90472413, kterou vystavila společnost Perfetti Van Melle Benelux B. V. společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o. Okolnost, že předmětná faktura koresponduje s přepravovaným zbožím, má krajský soud za prokázanou tím, že celá řada znaků uvedených v objednávce přepravy zaslané žalovanému (a následně i v nákladním listu) je totožná s těmito znaky uvedenými ve faktuře – celková hmotnost, počet kartonů, druh zboží a jeho typové označení, datum nakládky, druh dopravy apod. Krajský soud tak má nade vší pochybnost za prokázáno, že cena přepravovaného zboží byla ke dni jeho nakládky ve výši 38.812,51 EUR, což při přepočtu na Kč k tomuto dni (24. 1. 2011) činí 940.038,99 Kč (okresním soudem zjištěný kurz činil 24,220 Kč/EUR). S ohledem na úmyslné způsobení škody osobou použitou žalovaným k provedení přepravy, se přitom dle čl. 29 Úmluvy CMR nepoužije omezení výše této škody stanovené čl. 23 odst. 3 a 7 Úmluvy CMR v rozsahu 8,33 zúčtovacích jednotek za kilogram chybějící hrubé hmotnosti. Výše škody tak není v tomto konkrétním případě nijak limitována. Pokud byl v žalobě uplatněn nárok na zaplacení částky 915.819 Kč, je možno tomuto nároku z pohledu jeho výše vyhovět, neboť tato je nižší, než způsobená škoda.

Odvolací soud se dále zabýval aktivní věcnou legitimací žalobce a dospěl k závěru, že tato žalobci svědčí. V průběhu řízení sice bylo prokázáno, že společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., byla vzniklá škoda za ztracenou zásilku dne 25. 1. 2012 uhrazena pojišťovnou Chartis Europe S. A., avšak současně bylo prokázáno, že žalobce (AIG Europe Limited) je v důsledku fúze s účinností od 1. 12. 2012 právním nástupcem této pojišťovny (jak vyplynulo z výpisu z obchodního rejstříku společnosti AIG Europe Limited, organizační složka pro Českou republiku). Dle čl. 21 odst. 2 pojistné smlouvy uzavřené mezi společností Perfetti Van Melle

Holding B. V. a pojišťovnou Chartis Europe S. A., která se vztahuje i na přidružené, propojené či dceřinné společnosti (a tedy i na společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o.), je pojišťovna oprávněna požadovat převedení práv pojištěného (Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o.) vůči třetím stranám (žalovanému) za účelem získání odškodnění vlastním jménem od třetích stran. V pojistné smlouvě je dále uvedeno, že se vztahuje na veškeré zájmy spojené s obchodní činností pojištěného, a to včetně surovin a cukrovinek, a proto má krajský soud za to, že se vztahuje i na předmětnou nákladní přepravu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani okolnost, že pojistná smlouva byla označena jako smlouva na pojištění námořního nákladu, navíc za situace, kdy se oba účastníci shodli na tom, že společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., bylo plněno na základě pojistné smlouvy. Krajský soud tak má za to, že na základě čl. 21 odst. 2 pojistné smlouvy byl žalobce, jako právní nástupce pojišťovny, oprávněn vymáhat po žalovaném náhradu škody za ztracenou zásilku tak, jak by byla oprávněna samotná společnost Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o. I kdyby však krajský soud dospěl k závěru, že žalobce není oprávněn vymáhat svůj nárok uplatněný v žalobě na základě pojistné smlouvy, byl tak oprávněn učinit na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 12. 2. 2014, která byla platně a účinně uzavřena. Z tohoto pohledu není důvodná námitka žalovaného, že k uzavření smlouvy o postoupení pohledávky došlo až poté, kdy byla společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., jako postupiteli, dne 25. 1. 2012 pojišťovnou vyplacena částka 915.819 Kč jako pojistné plnění. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že výplatou tohoto pojistného plnění nezaniká oprávnění společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., domáhat se náhrady škody vůči škůdci (žalovanému). I pokud by došlo k vymožení této částky od žalovaného, pak by se bezdůvodným obohacením této společnosti nestalo plnění přijaté od škůdce (žalovaného), ale přijetí plnění od pojišťovny, což však nemá žádný vliv na vztah mezi společností Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o., a žalovaným. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žalobce je ve věci aktivně věcně legitimován, a protože se domáhal zaplacení částky nižší (915.819 Kč), než byla výše zjištěné škody (940.038,99 Kč), nic nebránilo tomu, aby bylo jeho žalobě co do jistiny vyhověno.

Krajský soud totiž nepovažuje za důvodnou ani námitku promlčení vznesenou žalovaným v průběhu řízení. Promlčecí doba začala v tomto konkrétním případě běžet v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. b) Úmluvy CMR šedesátým dnem po převzetí zásilky dopravcem, neboť dodací lhůta nebyla v přepravní smlouvě sjednána. Promlčecí doba by tak měla začít běžet dnem 25. 3. 2011, neboť k předání zásilky došlo dne 24. 1. 2011. Žalobce však již předtím reklamoval řádné nedoručení zásilky, a to nejpozději dne 7. 3. 2011, kdy žalovaný odpověděl na reklamaci ze dne 10. 2. 2011 tak, že s vyřízením reklamace vyčká do skončení vyšetřování celé věci Policií ČR. V souladu s čl. 32 odst. 2 Úmluvy CMR se však promlčecí doba staví až do doby odmítnutí reklamace. Dopisem ze dne 7. 3. 2011 však žalovaný reklamaci neodmítl, pouze uvedl, že se k ní vyjádří později. Reklamace žalobce tak byla jako nedůvodná vyřízena (tj. odmítnuta) až po zahájení tohoto soudního řízení dopisem zástupce žalovaného ze dne 28. 2. 2014. Do doby zahájení řízení dne 21. 2. 2014 tak promlčecí doba neuběhla, neboť k jejímu stavení došlo ještě předtím, než vůbec začala běžet. Krajský soud má za to, že v tomto konkrétním případě je promlčecí doba v souladu

s čl. 32 odst. 1 věta druhá Úmluvy CMR tříletá, neboť ke ztrátě zásilky došlo úmyslným jednáním osoby, kterou žalovaný použil k provedení přepravy. I kdyby však byla promlčecí doba v tomto případě pouze jednoletá (dle čl. 32 odst. 1 věta první Úmluvy CMR), nemohlo by dojít k jejímu uplynutí před zahájením řízení. Nárok uplatněný v tomto řízení tak není promlčen a námitka promlčení vznesená žalovaným nemůže způsobit nepřiznání nároku žalobci.

Počátek prodlení s plněním peněžitého závazku žalovaného vůči společnosti Perfetti Van Melle Czech Republic, s. r. o. (či jeho právnímu nástupci – žalobci) podle krajského soudu nastal dne 22. 2. 2014, neboť v reklamaci ze dne 7. 3. 2011 nebyl vůči žalovanému uplatněn nárok na zaplacení jakékoliv částky. Tuto reklamaci tak není možno považovat za výzvu ke splnění dluhu, která by způsobila zesplatnění nároku na zaplacení náhrady škody. K tomu došlo až v předžalobní výzvě ze dne 13. 2. 2014 (vytvořené zástupcem žalobce), v níž byla žalovanému stanovena lhůta k zaplacení v délce 7 dnů od doručení této výzvy. A protože k doručení této výzvy došlo dne 14. 2. 2014, měl žalovaný dluh zaplatit do 21. 2. 2014 a ode dne následujícího (22. 2. 2014) je tedy v prodlení. Krajský soud tak posoudil jako nedůvodný nárok žalobce na úrok z prodlení za dobu od 14. 2. 2011 do 21. 2. 2014. Žalobce má tak nárok na zaplacení částky 915.819 Kč spolu s úrokem z prodlení, jehož výše není dle čl. 29 Úmluvy CMR s ohledem na závěr o úmyslném způsobení škody žalovaným limitována výší 5 % ročně ve smyslu čl. 27 Úmluvy CMR. Toto omezení se tak na tento případ nevztahuje a žalobce je tak oprávněn požadovat úroky z prodlení dle národního práva, a to práva českého, neboť obě strany smlouvy o přepravě jsou české právnické osoby. Za dobu prodlení s plněním peněžitého dluhu tak žalobci vznikl nárok na úrok z prodlení dle § 369 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, a to ve výši určené předpisy práva občanského, tedy dle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ve výši 7,75 % ročně.

Krajský soud tak ve smyslu § 220 o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu co do zaplacení částky 915.819 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky za dobu od 22. 2. 2014 do zaplacení a v tomto rozsahu bylo žalobě jako důvodné vyhověno. Ve zbylém rozsahu, tj. ohledně úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 915.819 Kč za dobu od 14. 2. 2011 do 21. 2. 2014, byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný ve smyslu § 219 o. s. ř. potvrzen.

S ohledem na změnu meritorního výroku rozsudku okresního soudu rozhodl krajský soud dle § 224 odst. 2 o. s. ř. nově i o náhradě nákladů řízení před okresním soudem. Krajský soud dospěl s ohledem na poměrný úspěch žalobce ve věci dle § 142 odst. 2 o. s. ř. k závěru, že žalovaný je povinen nahradit žalobci poměrnou část nákladů, které mu v souvislosti s prvostupňovým řízením vznikly. Pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení byl žalobce v řízení úspěšný co do zaplacení částky 915.819 Kč a co do úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z této částky od 22. 2. 2014 do 17. 10. 2017 (den rozhodnutí krajského soudu) v kapitalizované výši 259.208,14 Kč, tj. celkem co do částky 1.175.027,10 Kč. Žalobce byl naopak procesně neúspěšný co do zaplacení částky 214.483,56 Kč jako kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 915.819 Kč od 14. 2. 2011 do 21. 2. 2014. Po

odečtení procesního neúspěchu žalobce co do částky 214.483,56 Kč (v rozsahu 15,4 %) od procesního úspěchu žalobce co do částky 1.175.027,10 Kč (v rozsahu 84,6 %) dospěl krajský soud k závěru, že žalobce má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem v rozsahu 69,2 %. Náklady žalobce za řízení před okresním soudem sestávají z odměny advokáta zastupujícího žalobce za devět úkonů právní služby po 11.980 Kč (dle § 7 bod 6. ve spojení s § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif – dále jen „advokátní tarif“, při tarifní hodnotě 915.819 Kč), a to za převzetí a přípravu věci (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), sepis předžalobní upomínky ze dne 13. 2. 2014 (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), sepis žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), účast u jednání okresního soudu dne 5. 11. 2014 (§ 11 odst. 1 písm. e) advokátního tarifu), sepis vyjádření ve věci samé ze dne 5. 12. 2014 (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), sepis písemného vyjádření ve věci samé ze dne 30. 4. 2015 (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) a účast u jednání dne 7. 12. 2015 (§ 11 odst. 1 písm. e) advokátního tarifu) v rozsahu tří úkonů právní služby, neboť jednání trvalo od 9.00 hod. do 15.02 hod. (s dvouminutovou neúčastí zástupce žalobce v průběhu jednání), tedy celkem šest hodin účasti u jednání. Do nákladů žalobce je dále potřeba započítat náhradu hotových výdajů jeho zástupce k výše uvedeným devíti úkonům právní služby po 300 Kč – celkem tedy 2.700 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Žalobci byl dále přiznán nárok na cestovné jeho zástupce za jízdu k jednání okresního soudu dne 4. 11. 2014 osobním vozidlem zn. Volvo V70, RZ 1AK3967, ze sídla zástupce žalobce k Okresnímu soudu v Ostravě v celkové délce 740 km tam i zpět, při průměrné spotřebě 6,73 l motorové nafty na 100 km a její ceně ve výši 36 Kč/l dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 435/2013 Sb., a základní náhradu ve výši 3,70 Kč za 1 km jízdy dle § 1 písm. b) této vyhlášky, tedy v celkové částce 4.531 Kč. Žalobci dále vznikl náklad za cestovní výdaje jeho zástupce k jednání okresního soudu dne 7. 12. 2015 osobním vozidlem zn. Volvo XC70, RZ 4AR7456, ze sídla zástupce žalobce k Okresnímu soudu v Ostravě v celkové délce 740 km tam i zpět, při průměrné spotřebě 6,73 l motorové nafty na 100 km a její ceně ve výši 36,10 Kč/l dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 328/2014 Sb., a základní náhradu ve výši 3,70 Kč za 1 km jízdy dle § 1 písm. b) této vyhlášky, tedy v celkové částce 4.536 Kč. Za každou z těchto cest zástupci žalobce rovněž přísluší náhrada za promeškaný čas ve výši 1.800 Kč, a to za 18 započatých půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy částka 3.600 Kč. Vzhledem k tomu, že obě jednání okresního soudu započala v 9.00 hod. a zástupce žalobce má sídlo v Praze, považuje krajský soud za účelně vynaložené náklady rovněž náklady na ubytování zástupce žalobce v hotelu Clarion Ostrava, a to vždy za noc před jednáním okresního soudu, v celkové výši 3.472 Kč (ve výši 1.820 Kč za noc na 4. 11. 2014 a ve výši 1.652 Kč za noc na 7. 12. 2015). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, vznikl mu ve smyslu § 137 odst. 3 o. s. ř. nárok na náhradu za 21% DPH z výše uvedených částek ve výši 26.599 Kč. Žalobci dále vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 45.791 Kč, byť jej zaplatil ve výši 45.800 Kč na základě výzvy okresního soudu, avšak s ohledem na ustanovení § 10 odst. 1 věta čtvrtá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, není možno přeplatek na poplatku ve výši 9 Kč žalobci vrátit. Žalobci tak v rámci prvostupňového řízení vznikly náklady v celkové výši 199.049 Kč. Z této částky pak krajský soud přiznal žalobci nárok na náhradu 69,2 %, tedy částky 137.742 Kč.

O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bylo výrokem III. rozhodnuto rovněž dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o. s. ř., přičemž i v tomto případě dospěl krajský soud ke stejnému závěru o poměru úspěchu a neúspěchu žalobce v odvolacím řízení. Žalobce tak má vůči žalovanému nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení také v rozsahu 69,2 %. Náklady odvolacího řízení žalobce sestávají z odměny advokáta zastupujícího žalobce za 2 úkony právní služby po 11.980 Kč (dle § 7 bod 6. ve spojení s § 8 odst. 1 advokátního tarifu), a to za sepis odvolání (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) a účast u odvolacího jednání dne 11. 10. 2017 (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu), dále z náhrady hotových výdajů zástupce žalobce k těmto dvěma úkonům právní služby po 300 Kč – celkem tedy 600 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Žalobci byl dále přiznán nárok na cestovné jeho zástupce za jízdu k jednání dne 11. 10. 2017 osobním vozidlem zn. Volkswagen Jetta, RZ 3E93941, ze sídla zástupce žalobce ke Krajskému soudu v Ostravě v celkové délce 756 km tam i zpět, při průměrné spotřebě 4,8 l motorové nafty na 100 km a její ceně ve výši 28,60 Kč/l dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 440/2016 Sb., a základní náhradu ve výši 3,90 Kč za 1 km jízdy dle § 1 písm. b) této vyhlášky, tedy v celkové částce 3.986 Kč. Za tuto cestu zástupci žalobce rovněž přísluší náhrada za promeškaný čas ve výši 1.800 Kč, a to za 18 započatých půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, vznikl mu ve smyslu § 137 odst. 3 o. s. ř. nárok na náhradu za 21% DPH z výše uvedených částek ve výši 6.373 Kč. Žalobci dále vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 45.791 Kč (rovněž nesprávně vybraný okresním soudem ve výši 45.800 Kč – viz výše u náhrady nákladů prvostupňového řízení) a za překlady pojistné smlouvy a všeobecných pojistných podmínek v celkové výši 12.630 Kč, přičemž tuto částku zaplatil žalobce dne 30. 5. 2017 částkou 2.853 Kč a dne 27. 9. 2017 částkou 9.777 Kč, a to společnosti SPĚVÁČEK překladatelská agentura s. r. o., jak vyplynulo z faktur a výpisů z účtu předložených žalobcem. Žalobci tak v rámci odvolacího řízení vznikly náklady v celkové výši 95.140 Kč. Z této částky pak krajský soud přiznal žalobci nárok na náhradu 69,2 %, tedy částky 65.837 Kč.

Lhůty k plnění byly stanoveny v délce tří dnů od právní moci tohoto rozsudku v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.**

Samostatně jen proti výrokům o náhradě nákladů řízení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. 10. 2017

Za správnost vyhotovení:
Veronika Rindošová

Mgr. Dagmar Gottwaldová v. r.
předsedkyně senátu